

Τάξη Γ' Αγωγή Ζωής – 27/4/2020 με 1/5/2020

Το νησί των συναισθημάτων

Αγαπημένα μου παιδιά γεια σας και πάλι!

Κατ' αρχήν συγχαρητήρια στα παιδιά που έστειλαν τις δράσεις τους για το πώς περνούν δημιουργικά το χρόνο τους στην καραντίνα και μας εντυπωσίασαν με τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους. Με τις φωτογραφίες που έστειλαν ετοιμάσαμε τα φιλμάκια «Ημερολόγιο Καραντίνας» και μπορείτε να τα δείτε κάτω από την Αγωγή Ζωής στην ενότητα Εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Επειδή είναι μια μοναδική ευκαιρία για όλους μας να στείλουμε τα δικά μας μηνύματα και να επικοινωνήσουμε από μακριά τα συναισθήματά μας, σκέφτηκα να φτιάξουμε πάλι κάτι όλοι μαζί, ώστε να έχουμε να θυμόμαστε σαν ενθύμιο, όταν αυτοί οι δύσκολοι καιροί περάσουν.

Παρακολουθήστε λοιπόν το υπέροχο παραμύθι «Το νησί των συναισθημάτων» που έγραψε και επένδυσε μουσικά ο Μάνος Χατζιδάκις. Το παραμυθάκι εικονογράφησαν παιδιά μιας Β' τάξης σε σχολείο της Αθήνας. Πιστεύω πως εμείς μπορούμε ακόμα καλύτερα!

1. Καταρχήν παρακολουθήστε το παραμύθι στο σύνδεσμο:

<https://www.youtube.com/watch?v=xqxUlqrd0o>

2. Μετά διαβάστε προσεχτικά το παραμύθι που έχω γράψει στο παράρτημα 1 που ακολουθεί.
3. Έπειτα μοιράζω στον καθένα σας μια σκηνή από το παραμύθι για να την εικονογραφήσετε. Άρα θα πρέπει όλοι να δουλέψετε, για να μπορέσουμε να έχουμε εικονογραφημένο όλο το παραμύθι. Η σκηνή που θα εικονογραφήσει ο καθένας, υπάρχει στο παράρτημα 2.

Καλή επιτυχία! Θα περιμένω με ανυπομονησία τις ζωγραφιές σας! Καλύτερα οι ζωγραφιές να γίνουν σε κόλλα Α4 οριζόντια.

Θα μου τις στείλετε μέχρι την Παρασκευή 1/5/2020 στο email μου : angiehadjikyriakou@hotmail.com

Με αγάπη από την κυρία Αγγέλα ☺

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1:

Το νησί των συναισθημάτων

“Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα νησί στο οποίο ζούσαν όλα τα Συναισθήματα.

Εκεί ζούσαν η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη και όλα τα άλλα συναισθήματα.

Μια μέρα έμαθαν ότι το νησί τους θα βούλιαζε και έτσι όλοι επισκεύασαν τις βάρκες τους και άρχισαν να φεύγουν.

Η Αγάπη ήταν η μόνη που έμεινε πίσω. Ήθελε να αντέξει μέχρι την τελευταία στιγμή.

Όταν το νησί άρχισε να βυθίζεται, η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια.

Βλέπει τον Πλούτο που περνούσε με μια λαμπερή θαλαμηγό.

Η Αγάπη τον ρωτάει: «Πλούτε, μπορείς να με πάρεις μαζί σου;»,

«Όχι, δεν μπορώ» απάντησε ο Πλούτος. «Έχω ασήμι και χρυσάφι στο σκάφος μου και δεν υπάρχει χώρος για σένα»

Η Αγάπη τότε αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από την Αλαζονεία που επίσης περνούσε από μπροστά της σε ένα πανέμορφο σκάφος.

«Σε παρακαλώ βοήθησέ με» είπε η Αγάπη.

«Δεν μπορώ να σε βοηθήσω Αγάπη. Είσαι μούσκεμα και θα μου χαλάσεις το όμορφο σκάφος μου» της απάντησε η Αλαζονεία.

Η Λύπη ήταν πιο πέρα και έτσι η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει από αυτή βοήθεια.

«Λύπη άφησέ με να έρθω μαζί σου».

«Ω Αγάπη, είμαι τόσο λυπημένη που θέλω να μείνω μόνη μου» είπε η Λύπη.

Η Ευτυχία πέρασε μπροστά από την Αγάπη αλλά και αυτή δεν της έδωσε σημασία.

Ήταν τόσο ευτυχισμένη, που ούτε καν άκουσε την Αγάπη να ζητά βοήθεια.

Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή: «Αγάπη, έλα προς τα εδώ! Θα σε πάρω εγώ μαζί μου!».

Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος κύριος που η Αγάπη δεν γνώριζε, αλλά ήταν γεμάτη από τέτοια ευγνωμοσύνη, που ξέχασε να ρωτήσει το όνομά του.

Όταν έφτασαν στην στεριά ο κύριος έφυγε και πήγε στο δρόμο του.

Η Αγάπη γνωρίζοντας πόσα χρωστούσε στον κύριο που τη βοήθησε, ρώτησε την Γνώση:

«Γνώση, ποιος με βοήθησε»;

«Ο Χρόνος» της απάντησε η Γνώση.

«Ο Χρόνος;» ρώτησε η Αγάπη. «Γιατί με βοήθησε ο Χρόνος;»

Τότε η Γνώση χαμογέλασε και με τη βαθιά σοφία της είπε:

«Μόνο ο Χρόνος μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει η Αγάπη.»

Μάνος Χατζιδάκις

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2:

Το νησί των συναισθημάτων Γ'1 – Γ'2 Σκηνές που θα ζωγραφίσει το κάθε παιδί σε κόλλα Α4

“Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα νησί στο οποίο ζούσαν όλα τα Συναισθήματα. (Αντέτζιο Ιάκωβος , Άγγελος Γισαίν, Γ'1 , Ολύμπιος Προκόπης, Παπαϊακώβου Θεόδωρος Γ'2)

Εκεί ζούσαν η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη και όλα τα άλλα συναισθήματα. (Αντωνίου Έλενα, Μπάνου Παναγιώτης , Γ'1 , Μπάκκα Παύλος , Αδάμου Ραφαήλ Γ'2)

Μια μέρα έμαθαν ότι το νησί τους θα βούλιαζε και έτσι όλοι επισκεύασαν τις βάρκες τους και άρχισαν να φεύγουν. (Ανδρέας Γεωργίου, Παναγή Ιωάννης, Γ'1 , , Αγάπιος Φλωρίδης Γ'2)

Η Αγάπη ήταν η μόνη που έμεινε πίσω. Ήθελε να αντέξει μέχρι την τελευταία στιγμή. (Ηλία Παναγιώτης, Ναφριτί Ρατζού Γ'1 , Κωνσταντίνου Παναγιώτης, Χαραλάμπους Νικόλας Γ'2)

Όταν το νησί άρχισε να βυθίζεται, η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια. (Μάικολ Κρακόβιακ, Σαβεριάδης Σάββας, Γ'1, Κωνσταντίνου Αναστάσιος Χριστοφή Γιώργος Γ'2)

Βλέπει τον Πλούτο που περνούσε με μια λαμπερή θαλαμηγό.

Η Αγάπη τον ρωτάει: «Πλούτε, μπορείς να με πάρεις μαζί σου;»,

«Όχι, δεν μπορώ» απάντησε ο Πλούτος. «Έχω ασήμι και χρυσάφι στο σκάφος μου και δεν υπάρχει χώρος για σένα»(Κτωρή Γιάννης, Σολωμού Θέκλα Γ'1, Κυριακίδης Αβραάμ , Χριστοφή Έλενα Γ'2)

Η Αγάπη τότε αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από την Αλαζονεία που επίσης περνούσε από μπροστά της σε ένα πανέμορφο σκάφος.

«Σε παρακαλώ βοήθησέ με» είπε η Αγάπη.

«Δεν μπορώ να σε βοηθήσω Αγάπη. Είσαι μούσκεμα και θα μου χαλάσεις το όμορφο σκάφος μου» της απάντησε η Αλαζονεία. (Κυριακίδου Γεωργία, Χατζητσοουλή Άγγελος, Γ'1, Κοτσώνιας Αλέξανδρος , Χριστοφόρου Χρύσα Γ'2)

Η Λύπη ήταν πιο πέρα και έτσι η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει από αυτή βοήθεια.

«Λύπη άφησέ με να έρθω μαζί σου».

«Ω Αγάπη, είμαι τόσο λυπημένη που θέλω να μείνω μόνη μου» είπε η Λύπη. (Κυριάκου Κυριάκος Γ'1, Γεωργίου Ελένη, Χρυσοστόμου Παναγιώτης Γ'2)

Η Ευτυχία πέρασε μπροστά από την Αγάπη αλλά και αυτή δεν της έδωσε σημασία.

Ήταν τόσο ευτυχισμένη, που ούτε καν άκουσε την Αγάπη να ζητά βοήθεια. (Κυριάκου Μιχαλάκης Γ'1, Γεναγρίτης Γιώργος, Θεοδώρου Χρυσοβαλάντης Γ'2)

Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή: «Αγάπη, έλα προς τα εδώ! Θα σε πάρω εγώ μαζί μου!».

Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος κύριος που η Αγάπη δεν γνώριζε, αλλά ήταν γεμάτη από τέτοια ευγνωμοσύνη, που ξέχασε να ρωτήσει το όνομά του. (Σωτήρης Μιχαήλ, Χριστοφόρου Παναγιώτης Γ'1 , Ανδρέου Μαρίνα Γ'2)

Όταν έφτασαν στην στεριά ο κύριος έφυγε και πήγε στο δρόμο του.

Η Αγάπη γνωρίζοντας πόσα χρωστούσε στον κύριο που τη βοήθησε, ρώτησε την Γνώση:

«Γνώση, ποιος με βοήθησε»;

«Ο Χρόνος» της απάντησε η Γνώση.

«Ο Χρόνος;» ρώτησε η Αγάπη. «Γιατί με βοήθησε ο Χρόνος;»

Τότε η Γνώση χαμογέλασε και με τη βαθιά σοφία της είπε:

«Μόνο ο Χρόνος μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει η Αγάπη.» (Μόσχος Ιωάννης Γ'1, Αλσιέκ Χριστίνα, Βίκυ Μενοίκου Γ'2)

Μάνος Χατζιδάκις